

Människohjärtat

[singlepic id=542 w=320 h=437 float=left]

Jón Kalman Stefánsson övers. John Swedenmark, Weyler förlag Om 'pojken'. Och genom pojken om människor, liv och död – och saltfisk, i Köpingen på norra Island för sådär 100 år sen. Näringen är central, havet, fisket, slitet, fattigdomen, eländet. Naturen så storslagen, men ofta utan nåd, livet hand i hand med döden. Men också så nära poesin, dikten, böckerna, mitt i en yttersta knapphet.

Själva texten är poesi, att bara njuta av. Översättningen känns nära (dock har isländskan närmast levnadsvisa 'jojo', blivit svenskans mera otåliga 'jaja').

I Köpingen finns en Tryggvi som äger "allt" och Fridrik som förvaltar och äger resten. Geirtrud har en liten andel här och där, men bekämpas och förtalats. Hon är ju kvinnfolk. Och kanske är det kvinnorna som mejslas ut allra tydligast. I en bok att gärna återvända till. /MW